

RESOLUCIÓ del procediment sancionador núm. PS 33/2013, referent a l'Ajuntament de Castellar del Vallès

Antecedents

Primer.- En data 11/01/2013 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit d'una persona pel qual formulava denúncia contra l'Ajuntament de Castellar del Vallès amb motiu d'un presumpte incompliment de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD).

La persona denunciant exposava que va participar en un procés selectiu per a la provisió pel torn lliure de dues places d'agent de la Policia Local de Castellar del Vallès, (convocatòria publicada en el BOPB núm. XXX, de xx/xx/2012), en el qual va resultar no apta, i que l'Ajuntament va publicar en el seu web institucional l'Acta del Tribunal Qualificador de data xx/xx/2012, on se la declarava "no apta" per no haver superat el període de pràctiques, i en la qual es revelaven diverses dades personals seves, fet que al seu entendre constituïa una vulneració dels seus drets a la protecció de dades, l'honor, la intimitat i la pròpia imatge.

La persona denunciant aportava diversa documentació relativa als fets denunciats.

Segon.- L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (IP 1/2013), d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en relació amb la DT 2ª de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, per tal d'obtenir més informació sobre les circumstàncies dels fets i els subjectes responsables.

Tercer.- En el si d'aquesta fase d'informació prèvia, en data 14/01/2013 l'Àrea d'Inspecció de l'Autoritat va efectuar una sèrie de comprovacions a través d'Internet, en relació amb els fets objecte de denúncia.

Així, es va constatar que en el web institucional de l'Ajuntament de Castellar del Vallès, www.castellarvalles.cat, en concret, a l'apartat "Seu electrònica" del menú superior, i després al subapartat "oferta de treball de l'Ajuntament" del menú lateral esquerre, es podia visualitzar un anunci que portava per títol "Convocatòria (...) agents policia (...)", al costat de la qual s'indicava "tancada – Data límit xx/xx/2012". Clicant a sobre de l'anunci s'obria una nova finestra, on s'informava de l'estat de la convocatòria ("tancada") de la data de publicació de l'anunci ("xx/xx/2012") i de la data límit -de publicació de l'anunci- ("xx/xx/2012"). En el lateral dret de la pàgina figuraven com a "informació relacionada" enllaços a dos fitxers: "Acta final (...)", a la qual feia referència la persona denunciant, i "Informe annex acta (...)", emès pel cap de la policia local en data xx/xx/2012, en el qual es feia un resum valoratiu del període de pràctiques efectuat per la persona denunciant.

En data 13/05/2013 l'Àrea d'Inspecció de l'Autoritat va efectuar novament una sèrie de comprovacions a través d'Internet. En concret, es va accedir a la seu electrònica de l'Ajuntament de Castellar del Vallès, i, seguint el mateix recorregut fet inicialment, es va constatar que continuaven accessibles els dos documents que s'han mencionat en relació amb les verificacions efectuades en data 14/01/2013. Aquesta mateixa situació persistia també en data 27/05/2013, quan es va efectuar una nova comprovació.

De cadascuna de les verificacions efectuades es va aixecar la corresponent diligència.

Quart.- També en el marc de la informació prèvia es va comprovar que l'Ajuntament de Castellar del Vallès és responsable del fitxer *"gestió de personal"*, que té com a finalitat la *"gestió, manteniment i control de la informació necessària per a l'elaboració de nòmines i la gestió del personal de l'Ajuntament"*, el qual es troba inscrit al Registre de Protecció de Dades de Catalunya, dependent d'aquesta Autoritat.

Cinquè.- En data 30/05/2013 la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar procediment sancionador contra l'Ajuntament de Castellar del Vallès per una presumpta infracció molt greu prevista a l'article 44.4.b) en relació amb els articles 7 i 11, tots ells de la LOPD. Així mateix, va nomenar persona instructora de l'expedient a la funcionària de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, Sra. XXX. Aquest acord d'inici, juntament amb el plec de càrrecs, es va notificar a l'entitat imputada el 06/06/2013.

En el plec de càrrecs es concedia a l'entitat imputada un termini de deu dies hàbils comptadors a partir del dia següent de la notificació per formular al·legacions, presentar documents i proposar la pràctica de les proves que considerés convenientes per a la defensa dels seus interessos.

Sisè.- En el mateix acord d'inici es va adoptar la mesura cautelar consistent en requerir l'Ajuntament de Castellar del Vallès per tal que, en relació amb la publicació en la seva seu electrònica dels documents "Acta final (...)" i "informe annex acta (...)", adoptés les mesures necessàries per tal d'evitar que aquests documents resultessin accessibles a través d'Internet, ja fos directament o a través d'un cercador. Amb caràcter previ a l'execució d'aquesta mesura es va atorgar un termini de 3 dies per tal que l'Ajuntament manifestés allò que considerés oportú en relació amb l'adopció d'aquesta mesura provisional.

Setè.- En data 10/06/2013 va tenir entrada en el registre d'aquesta Autoritat escrit de l'Ajuntament de Castellar del Vallès, per mitjà del qual manifestava que no s'oposava a la mesura cautelar adoptada i que, a l'efecte de donar-ne compliment, havia procedit a *"retirar de la seva pàgina web les dades personals que hi figuraven, per error, relatives a la persona denunciant"*, aportant impressions de pantalla de la pàgina web controvertida on ja no figuraven els documents esmentats. En data 11/06/2013 la instructora va verificar la supressió d'aquests documents del web municipal, i igual resultat negatiu es va obtenir de la cerca efectuada a través del cercador de Google, aixecant la corresponent diligència.

Vuitè.- Posteriorment, mitjançant escrit d'11/06/2013 l'Ajuntament de Castellar del Vallès va formular al·legacions al plec de càrrecs.

Novè.- En data 18/09/2013 va tenir entrada en el registre de l'Autoritat un escrit de la persona denunciante, per mitjà del qual sol·licitava, entre d'altres qüestions, ésser informada sobre les actuacions efectuades en el present procediment sancionador. L'Autoritat va donar-li resposta mitjançant ofici de data 25/09/2013, en el sentit de negar-li la condició d'interessada en el procediment, d'acord amb la doctrina mantinguda pel Tribunal Suprem a aquest respecte.

Desè.- En data 03/10/2013 va tenir entrada en el registre de l'Autoritat escrit de data 02/10/2013 de l'Ajuntament de Castellar del Vallès, acompanyat d'un escrit que envià a la persona aquí denunciante, per mitjà del qual li comunicava, entre d'altres, l'errada involuntària que considerava s'havia comès amb la difusió de certes dades seves.

Onzè.- En data 11/10/2013 la persona instructora d'aquest procediment va formular proposta de resolució, per la qual proposava que la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades declarés que l'Ajuntament de Castellar del Vallès havia incorregut en una infracció molt greu prevista a l'article 44.4.b), en relació amb els articles 11 i 7, tots ells de la LOPD. Aquesta proposta de resolució fou notificada en data 16/10/2013, i es concedia un termini de 10 dies per formular al·legacions.

Dotzè.- Per mitjà d'escrit de 24/10/2013 l'entitat imputada ha formulat al·legacions a la proposta de resolució, les quals s'aborden a l'apartat segon dels fonaments de dret.

Del conjunt de les actuacions practicades en aquest procediment es consideren acreditats els fets que seguidament es detallen com a fets provats.

Fets Provats

Únic.- En el marc del procés selectiu corresponent a la convocatòria feta pública en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona núm. XXX, de xx/xx/2012, l'Ajuntament de Castellar del Vallès va publicar en data xx/xx/2012 en la seva seu electrònica un anunci que contenia –com a “informació relacionada”– dos documents referents a la valoració del període de pràctiques de la persona aquí denunciante. En concret, es tractava de l'*Acta final* (...) de xx/xx/2012 -a la qual feia referència la persona denunciante-, i de l'*Informe annex acta* (...), emès pel cap de la policia local en data xx/xx/2012, en el qual es feia un resum valoratiu del període de pràctiques efectuat per la denunciante.

En l'Acta del Tribunal qualificador de xx/xx/2012 constava identificada la persona denunciante, en la majoria de mencions amb el seu NIF, però també amb el seu nom i cognoms (2n punt de la part dispositiva de l'Acta). Juntament amb aquestes dades identificatives hi figurava informació referent a la imposició d'una sanció disciplinària, així com informació referent als motius pels quals se la declarava no apta, entre els quals figurava informació referent a la seva vida laboral. En concret, figurava informació sobre: la data de nomenament com a funcionària en pràctiques, la data d'inici del curs de formació bàsica a l'Escola de Seguretat Pública, dates sobre baixes laborals per malaltia i per accident, indisposicions justificades, vacances, hospitalització d'un familiar, llicències per maternitat, nombre d'embarassos,

llicència per matrimoni, compactació de la reducció de jornada, assumptes propis, lactància compactada, execució d'una sanció disciplinària i permís per canvi de domicili.

L'informe resum del període de pràctiques, de data xx/xx/2012, contenia referències expresses als ítems de valoració tinguts en compte pels diferents caps de torn (caporals) que avaluaren les pràctiques realitzades per la persona denunciante.

La difusió d'aquests documents amb les dades personals de la denunciante en el web municipal es va efectuar sense el consentiment de la persona aquí denunciante, i es va mantenir fins al moment en què fou retirada per l'Ajuntament en execució de la mesura cautelar adoptada a l'inici d'aquest procediment.

Fonaments de Dret

Primer.- És d'aplicació al present procediment el previst al Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, segons el previst a la DT 2^a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb els articles 5 i 8 de la Llei 32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Segon.- En el si d'aquest procediment sancionador l'entitat imputada va formular al·legacions davant el plec de càrrecs, les quals ja foren analitzades en la proposta de resolució formulada per la persona instructora, si bé es considera procedent fer-hi una menció en la present resolució, en la qual s'aborden també les al·legacions formulades davant la proposta de resolució, en aquest cas centrades en què a criteri de l'Ajuntament, les dades personals difoses no es podien considerar de "salut", i per tant la infracció comesa no s'hauria de qualificar com a molt greu. Tot seguit s'analitzen doncs el conjunt d'al·legacions formulades per l'entitat imputada.

2.1.- En relació amb la manca d'intencionalitat en la comissió dels fets imputats

Primerament, cal posar de manifest que en el seu escrit d'al·legacions davant el plec de càrrecs, l'Ajuntament de Castellar del Vallès venia a reconèixer els fets imputats, com també ha fet en l'escrit d'al·legacions a la proposta de resolució. Així, en l'al·legació segona d'aquell primer escrit assenyalava que la difusió de dades efectuada va ser degut a una errada en la redacció dels documents, com segueix:

"En el moment de redactar els documents finals del procés de selecció, en el que la denunciante hi va prendre part, es va produir un error, publicant dades de caràcter personal malgrat que es va procurar redactar els documents amb dades genèriques, i es va voler obviar la seva difusió".

I en l'al·legació cinquena afegia en el mateix sentit que:

“Efectivament l'error comès en la publicació d'un document erroni ha provocat la difusió de les dades personals, i en aquest sentit es vol fer constar el reconeixement voluntari de la infracció (...).”

Tal com assenyalava la instructora en la proposta de resolució, aquest reconeixement dels fets per part de l'entitat imputada hauria de comportar, sense necessitat d'efectuar cap altra consideració, la confirmació dels fets imputats en el plec de càrrecs, així com la qualificació jurídica que allà s'efectuà. No obstant això, a la vista de certes al·legacions efectuades per aquesta entitat en altres apartats del seu primer escrit d'al·legacions, es considera oportú efectuar encara que sigui de manera succinta diverses consideracions.

Pel que fa a les al·legacions efectuades en l'apartat quart del seu escrit d'al·legacions al plec de càrrecs, referents a la manca d'intencionalitat en la comissió dels fets, aquestes s'han de reconduir al principi de culpabilitat, respecte al qual procedeix efectuar les consideracions següents.

D'acord amb la doctrina jurisprudencial sobre aquest principi de culpabilitat, la potestat sancionadora de l'Administració, en tant que manifestació del “ius puniendi” de l'Estat, es regeix pels principis del dret penal, i un dels seus principis és el de culpabilitat, incompatible amb un règim de responsabilitat objectiva sense culpa, que també es pot predicar del tenor literal de l'article 130.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (LRJPAC), que estableix que *“només poden ser sancionades per fets constitutius d'infracció administrativa les persones físiques o jurídiques que en resultin responsables, encara que només sigui per simple inobservança”*.

En aquest sentit, el Tribunal Suprem en diverses sentències, per totes les de 16 i 22 d'abril de 1991, considera que d'aquest element de culpabilitat es desprèn que l'acció o omissió qualificada com a infracció sancionable administrativament, ha de ser en tot cas, imputable al seu autor, per dol o imprudència, negligència o ignorància inexcusable. També l'Audiència Nacional, en la Sentència de 29 de juny de 2001, precisament en matèria de protecció de dades de caràcter personal, ha declarat que per apreciar aquest element de culpabilitat *“basta la simple negligencia o incumplimiento de los deberes que la Ley impone a las personas responsables de ficheros o del tratamiento de datos de extremar diligencia...”*.

També resulta d'interès la SAN de 08/10/2003, que explicita el següent:

“Por tanto, en contra de lo ordenado en el art. 11.1 de la Ley 15/1999, de 13 de diciembre de Protección de Datos de Carácter Personal, la entidad recurrente, comunicó a un tercero datos de carácter personal sin el consentimiento del afectado, sin concurrir las causas establecidas en apartado 2 de dicho artículo para que no se precise del consentimiento, y sin que su conducta se encuentre amparada en el art. 12 de la misma Ley.

SEXTO

Por lo que afecta a la culpabilidad, ha de decirse que generalmente este tipo de conductas no tienen un componente doloso, y la mayoría de ellas se producen sin malicia o intencionalidad.

Basta la simple negligencia o incumplimiento de los deberes que la Ley impone a las personas responsables de ficheros o del tratamiento de datos de extremar la diligencia para evitar, como en el caso que nos ocupa, un tratamiento de datos personales sin consentimiento de la persona afectada, lo que denota una falta evidente en la observancia de esos deberes que conculcan claramente los principios y garantías establecidas en la Ley Orgánica 15/1999, de 13 de diciembre de Protección de Datos de Carácter Personal, concretamente el del consentimiento del afectado”.

Així mateix, la sentència del Tribunal Suprem de 25/01/2006, dictada també en l'àmbit de protecció de dades, es basa en la diligència exigible i estableix que la intencionalitat no constitueix un requisit necessari per tal que una conducta sigui considerada culpable.

Pel que fa al grau de diligència exigible, la SAN de 14/12/2006 enuncia: “el Tribunal Supremo considera que existe imprudencia siempre que se desatiende un deber legal de cuidado, es decir, cuando el sujeto infractor no se comporta con la diligencia exigible. Y el grado de diligencia exigible habrá de determinarse en cada caso en atención a las circunstancias concurrentes, tales como el especial valor del bien jurídico protegido, la profesionalidad exigible al infractor, etc.”

I val a dir que aquest grau de diligència s'ha d'exigir amb major intensitat quan es tracten dades personals relatives a la salut, com és el cas que ens ocupa. Així, la SAN de 18/01/2007 argumentava el següent:

“La culpabilidad, en el caso examinado, se manifiesta en la diligencia que ha de ser predicable en cualquier caso, pero enfatizando cuando se trata de datos que, por su propia naturaleza, afectan a la salud, a la vida sexual (artículo 7.3 de la LO 15/1999), incluso a la ideología y religión de las personas (artículo 7.2 de la misma ley), al tratarse de consultas ginecológicas. Téngase en cuenta que en las historias clínicas consta el motivo de la consulta, los antecedentes de la paciente, sus alergias, la medicación que sigue por cualquier otra enfermedad, resultado de la exploración física, el juicio clínico del facultativo y el tratamiento que corresponde. Y, en fin, estos datos, que no son solo datos personales sino que claramente afectan a la intimidad de los pacientes, aparecen puestos a disposición de los transeúntes que paseen en las inmediaciones del contenedor donde fueron abandonadas las copias de las historias clínicas, lo que revela una ostensible falta de diligencia y cuidado.

Esa falta de diligencia, en fin, configura el elemento culpabilístico de la infracción administrativa y resulta imputable a la recurrente. En definitiva, concurren los requisitos exigibles para que la conducta sea culpable, pues la voluntariedad reviste forma de culpa en este caso, y porque no estamos ante un mero error”.

Tal com indicava la instructora en la proposta, de l'aplicació de la citada doctrina jurisprudencial a l'específic cas aquí tractat s'ha de concloure que en la conducta de l'Ajuntament concorre l'element de culpabilitat exigida per l'article 130.1 LRJPAC. En efecte, l'entitat imputada va actuar amb una clara manca de diligència en difondre al tauler d'anuncis electrònic les dades assenyalades a l'apartat de fets provats.

A l'últim, pel que fa a l'al·legació de l'Ajuntament efectuada en el mateix apartat quart de l'escrit d'al·legacions davant el plec de càrrecs, referent al fet que no ha estat sancionat amb anterioritat per incompliment de la normativa de protecció dades, escau manifestar que en aquest cas es tracta d'una circumstància irrellevant als efectes de la qualificació com infracció dels fets aquí imputats. Això, sense perjudici que es valori positivament la situació a la qual es refereix l'Ajuntament, en el sentit que *"Des de fa molt temps que actua en l'àmbit de la protecció de dades, té implantats els procediments de seguretat pertinents, tant pel que fa referència al dret d'informació en la recollida de dades com en el tractament posterior de les dades de caràcter personal"*.

Per tant, tal com ja assenyalava la instructora en la seva proposta, aquestes al·legacions no poden reeixir.

2.2. Sobre si les dades difoses feien referència a la "salut".

En l'escrit d'al·legacions davant la proposta de resolució, l'entitat imputada manifesta que les dades de la persona denunciant que va difondre en el web municipal, referents a *"baixa laboral, o per accident, maternitat, embaràs, lactància, etc."*, no són dades de salut, sinó mers conceptes abstractes, perquè *"no informen de la salut de la persona afectada ni en el passat, ni en el present, ni en el futur"*; afegint que *"es tracta de conceptes genèrics que no van associats a cap diagnòstic o cap referència o sindicació de salut concreta, com podrien ser les causes o motius, o efectes d'un accident o al desenvolupament o tractament d'una malaltia"*, i que tot això es desprèn de l'article 5.1.g) del RLOPD. Considera per tant l'Ajuntament que les dades difoses no tenien la consideració d'especialment protegides (art. 7 LOPD), i en conseqüència, demana que no s'apliqui el tipus infractor molt greu previst per a aquest tipus de dades.

Les al·legacions efectuades per l'Ajuntament no poden tenir favorable acollida, i això perquè és criteri d'aquesta Autoritat –en consonància amb la jurisprudència, pacífica en aquesta qüestió– que algunes de les dades que l'Ajuntament va difondre al web municipal referents a la persona denunciant són dades de salut.

El Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la LOPD (en endavant, RLOPD) defineix al seu article 5.g) *"dades de caràcter personal relacionades amb la salut"* com *"les informacions que concerneixen la salut passada, present i futura, física o mental, d'un individu. En particular, es consideren dades relacionades amb la salut de les persones les referides al seu percentatge de discapacitat i a la seva informació genètica."* És a dir, el concepte es refereix a qualsevol tipus d'informació que incorpori algun element vinculat a la salut, i en aquest sentit, els supòsits de *baixa laboral* –expressió que figura en l'acta final de valoració del període de pràctiques efectuades per l'aquí denunciant per referir-se als supòsits d'absència de l'aquí denunciant del seu lloc de treball per temps mínim d'un dia laboral– deriven precisament de circumstàncies vinculades a la salut d'aquesta persona, tal com es pot comprovar de la mera lectura de la taula que figura en el punt 6 de l'esmentada acta del Tribunal qualificador, en el qual figuren detallats els dies, la durada i els diferents motius de les successives *baixes laborals*, entre els quals motius figuren els conceptes *malaltia, indisposició i accident*.

En resposta a certes al·legacions efectuades per l'entitat imputada, cal precisar que la menció final de l'article 5.1.g) del RLOPD es refereix a dos supòsits concrets que s'han d'entendre, *"en particular"* inclosos dins del concepte de dades relatives a la salut, sense que òbviament esgoti tots els supòsits. Ans al contrari, aquesta Autoritat considera que la inclusió de manera expressa, tant del percentatge d'incapacitat, com de la informació genètica, dins el concepte de dada relativa a la salut de la definició que realitza l'article 5.1 g) del RLOPD, obeeix a la voluntat de donar un abast ampli al concepte de dada de salut, i evitar que es puguin efectuar interpretacions restrictives del concepte.

La definició de dada de salut adoptada pel RLOPD suposa que el concepte legal de dades de salut va més enllà del que es coneix com dades mèdiques –aquelles que es generen dins de l'estructura sanitària amb ocasió del desenvolupament del procediment de prevenció o curació de malalties i la activitat investigadora científica-. Ha integrat totes les informacions de l'individu que puguin afectar, d'una forma o altra, la dimensió corporal humana entesa en el seu sentit més ampli mental i físic. En definitiva, té present la idea que s'ha vingut perfilant de la salut, que no s'identifica únicament amb l'absència de malalties sinó que comprèn la situació de benestar físic, mental i social del individu, segons la definició donada per la OMS sobre «salut».

Aquesta concepció àmplia del concepte dada de salut es fa palesa tant en el punt 45è de la Memòria del Conveni 108 del Consell d'Europa, com en la doctrina del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees. En aquest sentit, cal destacar la Sentència de l'Audiència Nacional de 17/12/08, que en el seu fonament quart recull les consideracions dels organismes abans esmentats quan defineixen el concepte relatiu a les dades de salut: *"En cuanto a que se entiende por datos de salud, que la LOPD no define, es el apartado 45 de la Memoria Explicativa del Convenio 108 del Consejo de Europa el que indica que su concepto abarca "las informaciones concernientes a la salud pasada, presente y futura, física o mental, de un individuo", pudiendo tratarse de informaciones sobre un individuo de buena salud, enfermo o fallecido" añadiendo que "debe entenderse que estos datos comprenden igualmente las informaciones relativas al abuso del alcohol o al consumo de drogas."*

Se trata de un concepto amplio, según la Sentencia del Tribunal de Justicia de las Comunidades Europeas, Sala Pleno, de 6 de noviembre de 2003, asunto C-101/2001 (Caso Lindqvist), en la que se razona que la indicación, en una página web de Internet, de que una persona se ha lesionado un pie y está en situación de baja parcial constituye un dato personal relativo a la salud, empleada por la Directiva 95/46/CE, debe ser interpretada de forma amplia, que comprenda la información relativa a los aspectos físicos y psíquicos de la salud de una persona.(...)"

Per tant, des de la base d'una perspectiva àmplia del concepte de dada de salut –perspectiva avalada tant per la normativa abans esmentada com per la jurisprudència-, les dades relatives a la situació *de baixa laboral* per, entre d'altres, malaltia, per indisposició, per accident i per maternitat, han de considerar-se com a dades de salut, és a dir, dades de caràcter sensible a les quals es refereix l'article 7.3 de la LOPD. Per la qual cosa cal confirmar l'adequació a dret de la qualificació de la infracció comesa com a infracció molt greu, tal com s'exposa en el fonament de dret següent. Però a més, tal qualificació no obeeix només al fet d'haver difós dades de salut –a les quals fa referència l'art. 7.3 LOPD-, sinó també al fet d'haver difós dades

referents a la imposició d'una sanció disciplinària, és a dir, a dades referents a la comissió d'infraccions administratives –a les quals fa referència l'art. 7.5 LOPD-.

Per tot l'exposat, les al·legacions efectuades per l'entitat imputada no poden prosperar.

Tercer.- Els fets descrits a l'apartat de fets provats, tal com indicava la persona instructora, es consideren constitutius de la infracció prevista a l'article 44.4.b) de la LOPD, que en la seva redacció donada per la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible (en endavant, LES), tipifica com a infracció de caràcter molt greu:

b) Tractar o cedir les dades de caràcter personal a què es refereixen els apartats 2, 3 i 5 de l'article 7 d'aquesta Llei excepte en els supòsits en què ho autoritza la mateixa Llei o violentar la prohibició que conté l'apartat 4 de l'article 7."

En relació amb aquest tipus infractor, l'article 11 de la LOPD regula la comunicació de dades i determina al respecte que:

"1. Les dades de caràcter personal objecte del tractament només poden ser comunicades a un tercer per al compliment de finalitats directament relacionades amb les funcions legítimes del cedent i del cessionari amb el consentiment previ de l'interessat.

2. El consentiment que exigeix l'apartat anterior no és necessari:

a) Quan la cessió està autoritzada en una llei (...)"

Per la seva banda, l'article 7 de la LOPD, relatiu a les dades especialment protegides, fa referència en els apartats 3 i 5, entre d'altres, a dades de salut i a dades relatives a la comissió d'infraccions administratives, respectivament, com segueix:

"3. Les dades de caràcter personal que facin referència a l'origen racial, a la salut i a la vida sexual només poden ser recollides, tractades i cedides quan, per raons d'interès general, així ho disposi una llei o l'afectat hi consenti expressament.

(...)

5. Les dades de caràcter personal relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives només poden ser incloses en fitxers de les administracions públiques competents en els casos que preveuen les normes reguladores respectives".

Doncs bé, com assenyalava la persona instructora en la proposta de resolució, durant la tramitació d'aquest procediment ha quedat acreditat que en data xx/xx/2012 l'Ajuntament de Castellar del Vallès va publicar en la seva seu electrònica un anunci on es feien públics els dos documents esmentats en l'apartat dels fets provats, relatius a la valoració de les pràctiques realitzades per la persona aquí denunciant en la darrera fase del procés selectiu corresponent a la convocatòria publicada en el BOPB núm. XXX, de xx/xx/2012, on aquesta persona constava identificada amb el nom i cognoms i el NIF, i també hi figuraven moltes altres dades personals seves, algunes d'elles relatives a la comissió d'infraccions i sobre la seva salut, les quals tenen la consideració de dades sensibles o especialment protegides (art. 7 LOPD).

Val a dir que, encara que la publicació de dades a Internet no té per destinataris persones concretes sinó una pluralitat indeterminada de persones, tal difusió es considera igualment una comunicació de dades personals. De manera que la comunicació de dades a Internet requereix, per al cas de dades de salut, el consentiment previ i exprés de la persona interessada, o bé que per raons d'interès general, així ho disposi una llei (art. 7.3 LOPD).

Doncs bé, la difusió en el web de l'Ajuntament de Castellar del Vallès d'aquests documents amb les dades personals de la persona aquí denunciant es va efectuar sense el seu consentiment i sense la concurrència d'una habilitació legal que emparés la difusió de les dades personals esmentades.

En efecte, l'article 59.6.b) de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, en relació amb la notificació dels actes administratius integrants d'un procediment selectiu, determina que la publicació substitueix la notificació personal, i serà la convocatòria la que indiqui el tauler d'anuncis on s'efectuïn les publicacions dels actes successius. I l'article 60 de la citada norma determina que els actes administratius han de ser objecte de publicació quan ho estableixin les normes reguladores de cada procediment o quan ho aconsellin raons d'interès públic apreciades per l'òrgan competent.

Pel que fa al règim de publicació dels actes administratius també cal tenir en compte l'article 12 de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, el qual disposa que: *"La publicació d'actes i comunicacions que, per disposició legal o reglamentària hagin de publicar-se en el tauler d'anuncis o edictes podrà ser substituïda o complementada per la seva publicació en la seu electrònica de l'organisme corresponent"*. És a dir, que en aquells casos en què procedeix la publicació d'actes administratius en el tauler d'anuncis, certament tal publicitat es pot dur a terme a través del web institucional.

Pel que fa a les normes reguladores del procés selectiu on participà l'aquí denunciant, cal referir-se, en primer lloc, al Decret 214/1990, de 30 de juliol, pel qual s'aprova el reglament del personal al servei de les entitats locals, aplicable al cas d'acord amb el previst a l'article 7.3 del Decret 233/2002, de 25 de setembre, pel qual s'aprova el Reglament d'accés, promoció i mobilitat de les policies locals. Pel que fa a la selecció del personal funcionari, el Decret 214/1990 preveu que l'anunci de convocatòria ha de contenir, entre d'altres, *"el mitjà en què es publicaran els anuncis successius"* (art. 76). En el cas present, la base setena de la convocatòria regula les proves selectives i pel que fa al període de pràctiques –als quals corresponen els documents publicats a la seu electrònica de l'Ajuntament que contenen dades personals de l'aquí denunciant-, estableix que la qualificació final serà d'apte o no apte, però no fa cap menció a la publicació de la proposta de valoració ni de la valoració final de les pràctiques. La base vuitena de la convocatòria porta per títol *llista d'aprovat i borsa d'interins*, i preveu que:

“Les qualificacions de cada exercici es faran públiques el mateix dia que s'acordin i s'exposaran al tauler d'anuncis de l'Ajuntament.

El Tribunal elevarà a l'Alcaldia la proposta de nomenament com a funcionaris en pràctiques dels aspirants que hagin superat les proves selectives segons allò disposat en aquestes bases, que no podran ser més que el número de places convocades. Aquesta llista també serà publicada al tauler d'anuncis de l'Ajuntament.”

En relació amb aquestes publicitat del resultat de les proves del procés selectiu, l'article 80 del Decret 214/1990 determina el següent:

“1. Els tribunals o òrgans de selecció han de fer pública, en el lloc de realització de cada prova, la llista d'aprovat per ordre de puntuació.

2. Un cop finalitzades les proves, s'ha de fer pública la llista d'aprovat per ordre de puntuació, la qual no pot contenir un nombre superior al de places vacants ofertes, i s'ha de trametre a l'òrgan competent.

3. (...)

4. La puntuació final de les proves selectives i la llista d'aprovat s'ha de publicar al tauler d'anuncis de l'ens local...”

En definitiva, que la normativa aplicable al procés selectiu que ens ocupa i la seva convocatòria en cap cas no emparaven la publicació en el web municipal dels documents valoratius del període de pràctiques assenyalats a l'apartat de fets provats.

Sobre la base de l'exposat, es pot concloure que l'Ajuntament de Castellar del Vallès, si bé disposava d'habilitació suficient per a la publicació d'alguns actes dictats en el procés selectiu que ens ocupa –com ara les llistes d'aprovat- amb la difusió consegüent de dades personals sense el consentiment dels afectats, tal habilitació no emparava la difusió dels documents que figuren a l'apartat de fets provats.

Al marge del que s'ha exposat fins aquí, i que serveix de fonament per a la declaració d'infracció que es fa a la part dispositiva, es fa necessari advertir també a l'Ajuntament que fins i tot en el cas d'actes en què es disposa d'habilitació legal per a la seva publicació, com és el cas de determinats actes dictats en el marc d'un procés selectiu, tal habilitació decau un cop finalitzat el dit procediment, de tal manera que el manteniment en el tauler d'anuncis electrònics de forma indefinida d'actes que contenen dades personals, quan la tramitació del procediment ja no ho justifica, resultaria contrari al principi de qualitat de les dades previst a l'article 4 de la LOPD. L'apartat 1 d'aquest precepte disposa que: *“Les dades de caràcter personal només es poden recollir per ser tractades, així com sotmetre-les a aquest tractament, quan siguin adequades, pertinents i no excessives en relació amb l'àmbit i les finalitats determinades, explícites i legítimes per a les quals s'han obtingut.”* I l'apartat 5 del mateix precepte estableix que: *“Les dades de caràcter personal han de ser cancel·lades quan hagin deixat de ser necessàries o pertinents per a la finalitat per a la qual han estat recollides o registrades”.*

El precepte esmentat consagra doncs el principi de pertinència o limitació en el tractament de les dades de caràcter personal, principi que impedeix el tractament d'aquelles dades quan no siguin necessàries o proporcionades a la finalitat que justifica el tractament, i d'acord amb el qual s'haurà de limitar el tractament de dades excessives o bé s'haurà de procedir a la seva supressió. En la seva vessant de proporcionalitat, el principi de qualitat de les dades comporta també que la difusió de les dades personals sigui delimitada temporalment al període de temps necessari per assolir la finalitat que justifica la publicació.

D'acord amb el que s'ha exposat, es considera acreditat que l'Ajuntament de Castellar del Vallès va efectuar una comunicació il·lícita de dades personals referents a la salut i a infraccions administratives, la qual cosa és constitutiva d'una infracció tipificada com a molt greu a l'article 44.4.b) en relació amb els articles 11 i 7, tots ells de la LOPD.

Cinquè.- L'article 21 de la Llei 32/2010, en consonància amb l'article 46 de la LOPD, preveu que quan les infraccions siguin comeses per una administració pública, la resolució que declari la comissió d'una infracció, haurà d'establir les mesures que escau adoptar perquè cessin o es corregeixin els efectes de la infracció.

En l'acord d'inici del procediment sancionador es van adoptar les mesures provisionals indicades a l'apartat sisè dels antecedents d'aquesta proposta, i l'Ajuntament va executar-les en data 06/06/2013, de tal manera que s'han corregit ja els efectes de la infracció, motiu pel qual, tal com indicava la persona instructora, no procedeix efectuar cap nou requeriment addicional.

Al marge d'això, es valora positivament la implementació de les actuacions que l'Ajuntament ha assenyalat en l'al·legació tercera del seu escrit d'al·legacions davant el plec de càrrecs, tendents a evitar que es tornin a repetir fets com els que aquí es declaren constitutius d'infracció, o d'altres que puguin vulnerar la normativa de protecció de dades.

Fent ús de les facultats que em confereixen l'article 15 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat de Catalunya

RESOLC

Primer.- Declarar que l'Ajuntament de Castellar del Vallès ha comès una infracció molt greu prevista a l'article 44.4.b) en relació amb els articles 11 i 7, tots ells de la LOPD, sense que resulti necessari requerir mesures correctores per corregir els efectes de la infracció de conformitat amb el que s'ha exposat al fonament de dret cinquè.

Segon.- Notificar aquesta proposta a l'Ajuntament de Castellar del Vallès.

Tercer.- Comunicar aquesta resolució al Síndic de Greuges, mitjançant el seu trasllat literal, segons el que especifica l'Acord Tercer del Conveni de Col·laboració entre el Síndic de Greuges de Catalunya i l'Agència Catalana de Protecció de Dades de data 23 de juny de 2006.

Quart.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, l'entitat imputada pot interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 116 i següents de la Llei 30/1992 o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els Jutjats del Contenciós Administratiu, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, l'entitat imputada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora

M. Àngels Barbarà i Fondevila

Barcelona, 8 de novembre de 2013